

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 323/08-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. októbra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť J. M., D. M., O. M. a M. A. M., všetci bytom B., prechodne ubytovaných v B., ktorou namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresnej prokuratúry Bratislava I súvisiacim s prešetrovaním oznámenia J. M. zo 7. júla 2007, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. M., D. M., O. M. a M. A. M. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. júla 2008 doručená sťažnosť J. M., D. M., O. M. a M. A. M. (ďalej aj „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), pričom za porušovateľa uvedených práv označili Okresnú prokuratúru Bratislava I (ďalej len „okresná prokuratúra“) v súvislosti s jej postupom pri vybavovaní ich trestného oznámenia zo 7. júla 2007.

1. Vecným základom posudzovanej sťažnosti majúci preukázať namietané porušenie označeného základného práva je tento skutkový stav uvedený v I. časti sťažnosti, zdokumentovaný k sťažnosti pripojenými písomnosťami:

«Orgány činné v trestnom konaní, Okresná prokuratúra Bratislava I ignoruje trestné oznámenie, ktoré sťažovatelia podali na Generálnu prokuratúru SR dňa 07. 07. 2007 a ktoré jej bolo v zmysle zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre postúpené na ďalšie konanie. ...

Sťažovatelia spoločne a nerozdielne podali dňa 07. 07. 07 osobne v podateľni Generálnej prokuratúry SR, Úradu špeciálnej prokuratúry trestné oznámenie na neznámeho páchatela, v ktorom na vyše 84 stranách... popísali tok udalostí od roku 1992 do dnešného dňa..., z ktorého vyplýva odôvodnený záver, že oznamovateľov neznámy páchatel dlhodobo „prenasleduje“ a organizuje nezákonné konania, ovplyvňuje verejnú moc a takto ich privodil do stavu krajnej núdze a ohrozenia ich života. ...

14. 8. 2007 oznamovatelia obdržali z Generálnej prokuratúry SR oznámenie... podanie zo dňa 11. 7. 2007, ktoré ste adresovali Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR, boli z dôvodu príslušnosti postúpené na priame vybavenie Krajskej prokuratúre v Bratislave...

Krajská prokuratúra zaslala sťažovateľom pod sp. zn. 1 Kn 390/07-5 zo dňa 13. 8. 2007: „Oznamujem Vám, že Vaše trestné oznámenia zo dňa 07. 07. 2007 som odstúpil dnešného dňa z dôvodu príslušnosti na Okresnú prokuratúru Bratislava I.“...».

Sťažovatelia tvrdia, že „Okresná prokuratúra trestné oznámenie zo 07. 07. 07 ignoruje a nevenuje mu pozornosť zodpovedajúcu jej povinnostiam...“.

2. Sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd takto rozhodol:

„... Základné právo J. M. a D. M. na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy... bolo porušené. ...

J. M. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 1.000.000 Sk..., D. M. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 1.000.000 Sk..., O. M. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 750.000 Sk..., M. A. M. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 500.000 Sk..., ktoré

sú orgány činné v trestnom konaní povinní vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Orgány činné v trestnom konaní sú povinné uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia... na účet ich právneho zástupcu (určí súd) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu. ...

Prikazuje sa Okresnej prokuratúre v Bratislava I, aby okamžite zabezpečila zákonný postup vybavenia podnetu sťažovateľov, trestného oznámenia z 07. 07. 07, ktorý jej bol postúpený 13. 8. 2007 z Krajskej prokuratúry pod sp. zn. 1 Kn 390/07-5.

Prikazuje sa Okresnej prokuratúre v Bratislava I, aby z konania bola vylúčená prokurátorka JUDr. M. M.

Prikazuje sa Okresnému riaditeľstvu PZ v Bratislave I, Úradu justičnej a kriminálnej polície, Odboru ekonomickej kriminality, aby okamžite zabezpečil prešetrenie podnetu sťažovateľov, trestného oznámenia z 07. 07. 07...

Prikazuje sa Okresnému riaditeľstvu PZ v Bratislave I, Úradu justičnej a kriminálnej polície, Odboru ekonomickej kriminality, aby z konania bol vylúčený vyšetrovateľ npor. F. V.

Prikazuje sa orgánom činným v trestnom konaní, aby rodine oznamovateľov bol priznaný inštitút chráneného svedka až do ukončenia vyšetrovania. “

Súčasne požiadali o ustanovenie im právneho zástupcu z radov advokátov.

II.

Ústavný súd poznamenáva, že sťažovatelia na ústavnom súde napadli postup orgánov činných v trestnom konaní pri vybavovaní ich predchádzajúcich trestných oznámení týkajúcich sa v zásade tých istých skutočností (napr. podozrenie z trestného činu neoprávneného užívania cudzej veci, trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia „v kauze L. L.“; podozrenie z trestnej činnosti spáchanej nezákonnej dražby ich obydlia „v kauze krádež obydlia“), o týchto sťažnostiach ústavný súd rozhodol takto:

1. Sťažnosť doručená ústavnému súdu 13. septembra 2007 smerujúca proti postupu okresnej prokuratúry vo veci sp. zn. 1 Pn 58/07 a proti postupu Krajskej prokuratúry v Bratislave (ďalej len „krajská prokuratúra“) vo veci vedenej pod sp. zn. 1 Kn 16/07 (týkajúca sa údajnej nezákonnosti „dobrovoľnej dražby, predmetom ktorej bol rodinný dom v ich vlastníctve“; ako aj podozrenia zo spáchania trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej a teroristickej skupiny) bola uznesením ústavného súdu č. k. III. ÚS 284/07-13 z 18. októbra 2007 odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) z dôvodov uvedených v odôvodnení tohto uznesenia.

2. Sťažnosť doručenú ústavnému súdu 7. marca 2008 smerujúcu proti postupu Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Lučenec vo veci vedenej pod sp. zn. ČVS: OÚV 4/10/2000 a postupom Okresnej prokuratúry Lučenec vo veci vedenej pod sp. zn. 1 Pv 197/00 týkajúcim sa trestného oznámenia sťažovateľov vo veci „neoprávneného užívania cudzej veci a následné marenie výkonu úradného rozhodnutia“ súvisiaceho s ich sporom s konateľmi spoločnosti L., L., ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 162/08-25 z 15. mája 2008 odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

3. Sťažnosť doručenú ústavnému súdu 14. mája 2008 namietajúcu vybavenie ich podania Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) vo veci vedenej pod sp. zn. IV/1 Gn 686/07 ústavný súd podľa § 23a zákona o ústavnom súde odložil jednak preto, že „v uvedenej veci sme už rozhodli uznesením sp. zn. III. ÚS 284/07 dňa 18. októbra 2007 a Vaša sťažnosť neobsahuje nové skutočnosti“, ako aj z dôvodu, že podanie sťažovateľov neobsahovalo náležitosti požadované ustanoveniami § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde.

III.

Vo vzťahu k predmetu sťažnosti (namietané porušenie označených základných práv „ignorovaním trestného oznámenia, ktoré sťažovatelia podali na Generálnu prokuratúru SR dňa 7. 7. 07“) považuje ústavný súd za relevantné oboznámiť (citovať) niektoré skutočnosti vyplývajúce z obsahu sťažovateľmi predložených písomností tvoriacich prílohu ich sťažnosti.

1. Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „úrad špeciálnej prokuratúry“) listom č. k. VII/2 Gn 209/07-5 z 18. júla 2007 oznámil sťažovateľom:

„Potvrdzujem príjem Vášho podania na neznámeho páchatela... Týmto oznamujem, že Vaše podanie som z dôvodu príslušnosti k ďalšej realizácii odstúpil trestnému odboru Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v Bratislave. Z obsahu Vášho podania totiž nevyplynuli konkrétne skutočnosti zakladajúce právomoc Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry... O spôsobe vybavenia tohto oznámenia budete upovedomený trestným odborom GP SR.“

2. Generálna prokuratúra listom č. k. IV/1 GPt 1282/00-115 z 9. augusta 2007 oznámila sťažovateľovi (J. M.), že „podanie zo dňa 15. 6. 2007, ktoré ste adresovali kancelárii prezidenta SR ako aj podanie zo dňa 11. 7. 2007, ktoré ste adresovali Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR, boli z dôvodu príslušnosti postúpené na priame vybavenie Krajskej prokuratúre v Bratislave.“

3. Krajská prokuratúra listom č. k. 1 Kn 390/07-5 z 13. augusta 2007 oznámila sťažovateľom, že „Vaše trestné oznámenie zo dňa 07. 07. 2007 som odstúpil dnešného dňa z dôvodu príslušnosti na Okresnú prokuratúru Bratislava I“.

V odstupujúcom liste krajská prokuratúra uviedla: „*V prílohe zasielam na ďalší postup trestné oznámenie oznamovateľov odstúpené z ÚŠP GP...*“ List s prílohami („*trestné oznámenie + listinné dôkazy + DVD + CD*“) bol doručený okresnej prokuratúre 15. augusta 2007.

IV.

V rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti ústavný súd dopytom na okresnej prokuratúre, krajskej prokuratúre a generálnej prokuratúre zistil tieto skutočnosti:

1. Okresná prokuratúra 27. augusta 2007 vyžiadala vyšetrovací spis v predmetnej veci a postúpila ho spolu s trestným oznámením sťažovateľov krajskej prokuratúre listom č. k. 1 Pn 58/07-36 z 3. septembra 2007 tohto znenia:

„V horeuvedenej veci Vám, s poukazom na Váš pokyn z 13. 08. 2007 v prílohe predkladám obsah dozorového spisu tunajšej prokuratúry číslo konania 1 Pn 58/07 spolu s vyšetrovacím spisom Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I číslo konania ORP-234/OEK-B1-2007 na ďalšiu potrebu.

Súčasne Vám v prílohe predkladám i ďalšie podanie J. M. z 07. 07. 2007 pretože mám za to, že ide o podnet v rovnakej veci.“

2. Krajská prokuratúra listom sp. zn. 1 Kn 16/07 zo 6. septembra 2007 postúpila svoj dozorový spis spolu s dozorovým spisom okresnej prokuratúry a vyšetrovacím spisom (konkretizovaným v bode 1) vrátane podaní sťažovateľov na ďalšie konanie generálnej prokuratúre.

3. Generálna prokuratúra evidovala viacero podnetov sťažovateľov týkajúcich sa predmetného skutkového (vecného) základu pod rôznymi spisovými značkami (postupne ich v na sebe nadväzujúcej časovej nadväznosti prirad'ovala k už existujúcemu spisovému zaradeniu, resp. viedla pod novým spisovým označením), napr. v posudzovanom prípade najprv pod sp. zn. IV/1 GPt 1282/00 a následne aj pod sp. zn. IV/1 Gn 686/07.

Takto spojené podnety sťažovateľov v predmetnej veci (vychádzajúce zo spoločného skutkového základu) vybavila generálna prokuratúra pod spisovým označením IV/1 Gn 686/07, do tohto vybavenia zaradila aj už uvádzané podnety adresované Kancelárii prezidenta Slovenskej republiky a úradu špeciálnej prokuratúry. Predmetné podania sťažovateľov generálna prokuratúra (ako aj nižšie organizačné zložky prokuratúry) kvalifikovala ako opakované podnety a o ich vybavení boli sťažovatelia písomne informovaní listom generálnej prokuratúry č. k. IV/1 Gn 686/07-8 z 21. septembra 2007 tohto znenia:

„Na základe Vášho opakovaného podnetu z 15. augusta 2007 a jeho doplnenia z 20. augusta 2007 som preskúmal uznesenie vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave I Úrad justičnej a kriminálnej polície odbor ekonomickej kriminality Bratislava I z 24. apríla 2007..., uznesenie prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 7. júna 2007... ako aj konanie, ktoré vydaniu týchto rozhodnutí predchádzalo. Nezistil som však zákonné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu stanoviska oznámeného Vám prokurátorom Krajskej prokuratúry Bratislava prípisom z 25. júla 2007..., ktorým bol odložený Váš podnet z 29. júna 2007.

V opakovanom podnete uvádzate v podstate tie isté skutočnosti, ktoré... boli v tomto konaní vybavené. Poukazujem na argumenty uvedené v uznesení vyšetrovateľa a prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava I a stotožňujem sa s nimi ako aj záverom, že na základe obsahu Vášho pôvodného podania nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. ...

Čo sa týka príloh opakovaného podnetu z 15. augusta 2007 označených ako č. 16 až 18, upravil som Krajskú prokuratúru v Bratislave, aby zabezpečila ďalší zákonu zodpovedajúci postup podľa ich obsahu ako o trestných oznámeniach.

Pretože Generálnou prokuratúrou SR boli týmto vyčerpané všetky zákonné možnosti opätovného preskúmania Vašich podnetov v tejto veci, prosím, aby ste s porozumením vzali na vedomie, že Vaše prípadné ďalšie podnety budú vybavené iba vtedy, ak budú obsahovať nové skutočnosti...“.

4. Okresná prokuratúra k spôsobu vybavenia posudzovanej sťažnosti podala ústavnému súdu túto informáciu (listom sp. zn. 1 Pn 58/07 z 26. augusta 2008):

„S poukazom na Vašu žiadosť z dnešného dňa vo veci podania J. M. Vám oznamujem, že podnet menovaného z 07. 07. 2007 bol tunajšej prokuratúre doručený 15. 08. 2007 cestou Krajskej prokuratúry v Bratislave...

S ohľadom na obsah, bol predmetný podnet posúdený ako opakované podanie v rovnakej veci a preto bol predložený nadriadenej, Krajskej prokuratúre v Bratislave, na ďalšie konanie ako podnet na preskúmanie postupu tunajšej prokuratúry. Podotýkam že v danej veci už bolo právoplatne rozhodnuté.

Dňa 27. 09. 2007 bola tunajšia prokuratúra nadriadenu prokuratúrou informovaná, že Generálna prokuratúra Slovenskej republiky opakovaný podnet J. M. (vrátane toho z 07. 07. 2007) ako nedôvodný odložila.“

V.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľov prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd

na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Ústavný súd konštatuje (ako to vyplýva z obsahu sťažnosti), že predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľov, že nečinnosťou okresnej prokuratúry pri vybavovaní ich trestného oznámenia zo 7. júla 2007 adresovaného úradu špeciálnej prokuratúry došlo k porušeniu nimi označeného základného práva.

V petite sťažnosti (východisko pre rozhodnutie ústavného súdu) však sťažovatelia označili ako porušovateľov ich práv okrem okresnej prokuratúry aj ostatné „*orgány činné v trestnom konaní*“, ktoré však okrem okresného riaditeľstva Policajného zboru bližšie nekonkretizovali. Vzhľadom na to, že sťažovatelia nemajú právneho zástupcu za účelom svojho zastupovania v konaní pred ústavným súdom, ako aj z dôvodu, že bolo bez právneho významu ustanoviť im tohto právneho zástupcu, a to s prihliadnutím na skutočnosť, že už na predbežnom prerokovaní ústavný súd ich sťažnosť odmietol, ústavný súd nepovažoval za potrebné vyzývať sťažovateľov na doplnenie podania. Prihliadol teda na celkový obsah sťažnosti a za porušovateľa označených práv sťažovateľov pokladal aj krajskú prokuratúru a generálnu prokuratúru (vychádzajúc pritom aj z dátumu podania sťažnosti ústavnému súdu a obdobiu, v ktorom malo nečinnosťou označených štátnych orgánov k porušeniu ústavnosti dôjsť).

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa ustanovenia § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

S prihliadnutím na uvedené dospel ústavný súd k záveru, že na preskúmanie zákonnosti postupu okresnej prokuratúry (vrátane jej eventuálnej nečinnosti) vo veci vedenej pod sp. zn. 1 Pn 58/07 bola v súlade s § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre príslušná krajská prokuratúra a na preskúmanie zákonnosti postupu krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Kn 16/07 bola podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre príslušná generálna prokuratúra. Je teda nepochybné, že pred právomocou ústavného súdu tu stále existoval orgán verejnej moci, ktorý bol podľa zákona príslušný preskúmať postup uvedených orgánov prokuratúry.

Pri prerokovaní tejto časti sťažnosti ústavný súd vychádzal z princípu subsidiarity svojho konania o sťažnostiach namietajúcich porušenie základných práv alebo slobôd sťažovateľov, v dôsledku ktorého je o nich ústavný súd oprávnený konať len vtedy, keď sťažovatelia nemajú k dispozícii účinný právny prostriedok nápravy pred iným orgánom štátu. Ústavný súd už predtým rozhodol, že nemá právomoc konať o návrhu fyzickej osoby na vyslovenie porušenia jej základných práv, ak im poskytuje ochranu právny poriadok použitím opravného alebo iného právneho prostriedku pred iným orgánom verejnej moci (obdobne napr. I. ÚS 1/97, II. ÚS 250/03, III. ÚS 51/07).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosť sťažovateľov v tejto časti z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

Aj napriek už uvedenému dôvodu odmietnutia sťažnosti v tejto jej časti ústavný súd poznamenáva, že sťažovateľmi tvrdená nečinnosť okresnej prokuratúry (eventuálne krajskej prokuratúry) ako príčina majúca spôsobiť porušenie nimi označených základných práv pri vybavovaní ich podnetu (trestného oznámenia zo 7. júla 2007) z postupu týchto orgánov prokuratúry nevyplýva (pozri body 1 až 3 III. časti, najmä však body 1, 2 a 3 IV. časti odôvodnenia), čo poukazuje na neopodstatnenosť tohto ich tvrdenia.

Zvyšnú časť sťažnosti, z ktorej by eventuálne mohla vyplývať ústavnoprávna zodpovednosť generálnej prokuratúry (jej postupom a listom č. k. IV/1 Gn 686/07-8 z 21. septembra 2007), ústavný súd odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne.

Z ustálenej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je aj zákonom upravené relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu alebo inú právnu ochranu (napr. III. ÚS 45/03, III. ÚS 324/05).

Z čl. 46 ods. 1 ústavy vyplýva, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom aj trestnoprávnej ochrany svojho konkrétneho práva u orgánov činných v trestnom konaní (obdobne napr. III. ÚS 58/00, III. ÚS 45/03). Z čl. 46 ods. 1 ústavy teda v rámci práva na inú právnu ochranu sťažovateľov vyplýva aj právo na trestnoprávnu

ochranu. Jeho obsahom je oprávnenie, aby sa orgány činné v trestnom konaní ich trestným oznámením, resp. inými podaniami náležite zaoberali. Porušiť toto právo by mohli napr. vtedy, ak by podania sťažovateľov ignorovali, alebo nevenovali im pozornosť zodpovedajúcu ich povinnostiam. V prípade, že orgány činné v trestnom konaní venovali podaniam sťažovateľov primeranú pozornosť, nezasiahli negatívne do podstaty ich práva, nezmarili jeho zmysel, a preto ho ani nemohli porušiť (III. ÚS 324/05).

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti konštatoval, že právo fyzickej osoby na začatie trestného konania proti označenej osobe na základe podaného trestného oznámenia nepatrí medzi základné práva a slobody podľa druhej hlavy ústavy a ani ho nemožno odvodiť z niektorého zo základných práv alebo slobôd (napr. II. ÚS 42/00, I. ÚS 158/05).

Zhodne so svojím právnym a skutkovým záverom prezentovaným v odôvodnení svojho rozhodnutia č. k. III. ÚS 284/07-13 z 18. októbra 2007 o predchádzajúcej sťažnosti sťažovateľov týkajúcej sa totožného vecného základu (pozri bod 1 II. časti odôvodnenia) ústavný súd konštatuje, že postup generálnej prokuratúry pri vybavovaní opakovaného podnetu sťažovateľov bol v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o prokuratúre. Je nepochybné, že sa generálna prokuratúra podnetom sťažovateľov zaoberala, pričom svoj názor zaujala v liste č. k. IV/1 Gn 686/07-8 z 21. septembra 2007. To, že generálna prokuratúra dospela k inému záveru, a tým sa odchyľila od očakávaní a predstáv sťažovateľov, ešte neznamená, že došlo k porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. V posudzovanej veci ústavný súd považuje ešte za relevantné upriamiť pozornosť sťažovateľov na znenie posledného odseku im adresovaného listu generálnej prokuratúry č. k. IV/1 Gn 686/07-8 z 21. septembra 2007 (ktorý je citovaný v bode 3 IV. časti tohto odôvodnenia).

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľov, ako aj ich žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. V závere ústavný súd poznamenáva, že problematikou chráneného svedka sa zaoberá zákon č. 256/1998 Z. z. o ochrane svedka

a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý ustanovuje podmienky a postup pri poskytovaní ochrany a pomoci ohrozenému svedkovi.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. októbra 2008